

Arrest

nr. 194 397 van 27 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Soedanese nationaliteit te zijn, op 14 april 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 28 december 2015 België zijn binnengekomen, dienden op 28 december 2015 een asielaanvraag in. Op 29 januari 2016 werd verzoekers' dochter geboren te Marche-en-Famenne. Verzoekers' vingerafdrukken werden afgenomen in het kader van visumaanvragen voor Italië.

1.2. Op 16 maart 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissingen, die verzoekers bij aangetekend schrijven van 16 maart 2017 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.E. (verzoeker) als volgt:

“Asielaanvraag: 28/12/2015

Overdracht CGVS: 11/02/2016

U werd op 27 januari 2017, van 10u35 tot 12u40 en van 14u tot 18u15, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS). u werd er bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Uw advocate Meester X loco Meester X was tijdens het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, te behoren tot de Arabische stam 'Ja'ali', en geboren te zijn op 22/12/1980 te Omdurman (Soedan). Na uw studies secundair onderwijs, deed u universitaire studies aan de Universiteit van Khartoem, waar u een masterdiploma in computerwetenschappen behaalde. U bent lid van de politieke partij 'Sudanese Congress Party'. In het jaar 2007 begon u te werken bij de bank 'Blauwe Nijl Meshreg bank'. U reisde meermaals naar het buitenland, waaronder een drietal keren naar Europa – zo was u in 2010 in Berlijn, in 2014 te Rome, en ging u samen met uw echtgenote op huwelijksreis naar Rome op 28/02/2014. In de loop van augustus 2014 verdween uw vriend Amar, die als computertechnicus werkte bij het ministerie van Buitenlandse Zaken, en die u zou helpen bij het oplossen van problemen met het computersysteem in uw vrije uren. In oktober 2014 werd een zekere Osman (A.T.A.R.) gearresteerd, uiteindelijk werd deze tot de doodstraf veroordeeld. Wanneer u, na uw huwelijksreis te Rome en uw bezoek bij uw broer die in de Emiraten woont, op 6 april 2015 terug aan de slag ging bij de bank waar u werkte, werd u gearresteerd door leden van de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten. U werd na uw arrestatie ondervraagd over uw banden met Amar en Osman, ervan beschuldigd met hen samen te werken, en nadien in een cel gestoken, waar u pas drie weken later uitkwam. Na deze drie weken in detentie, werd u op borg vrijgelaten. Osman (A.T.A.R.) betreft een voormalig werknemer van het ministerie van buitenlandse zaken, en hij werd ervan verdacht informatie van het ministerie onttreemd te hebben, en doorspeeld te hebben aan een Amerikaans spion. Amar, werd ervan beschuldigd met deze samen te hebben gewerkt, en u werd er eveneens van verdacht met beiden te hebben samengewerkt. Op 3 september 2015 werd u opnieuw gearresteerd. U werd er opnieuw van beschuldigd deel te hebben in de spionageactiviteiten waarvan Osman en Amar beschuldigd werden, u werd van banden met het 'revolutionair front' beschuldigd, alsook werd u uitgevraagd over de bankrekeningen en de geldstromen van de internationale organisaties die klant waren bij de bank waar u werkte. Uiteindelijk werd u op 15 oktober 2015 vrijgelaten, in het kader van een overeenkomst tussen het regime en de Soedanese oppositiepartijen, waarbij politieke gevangenen werden vrijgelaten. U dook onder en begon meteen uw vertrek uit Soedan te regelen. U vroeg een visum aan voor u en uw vrouw bij de Italiaanse ambassade te Khartoem. Nadat u en uw echtgenote dit visum toegekend werden, verliet u op 21/12/2015 samen met uw echtgenote Soedan, dit met de hulp van een contactpersoon die op de luchthaven werkte. Na aankomst te Italië, reisde u per trein naar België verder. U kwam te België aan op 28/12/2015 en u vroeg diezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u geopperde arrestaties en vervolgingsfeiten, die u ondergaan zou hebben te Soedan, niet geloofwaardig bevonden worden.

Vooreerst dienen uw uiteenlopende, tegenstrijdige en uiterst vage verklaringen opgemerkt betreffende de wijze waarop u Soedan verlaten zou hebben, samen met uw echtgenote.

Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), alwaar u uw asielaanvraag indiende, verklaarde u nooit in het bezit te zijn geweest van een Soedanees paspoort, op 5 december 2015 Soedan per schip verlaten te hebben vanuit de havenstad Port Sudan en op 28 december 2015 aangekomen te zijn in een voor u onbekende haven, vanwaar u per wagen naar Brussel ging (Zie 'Verklaring DVZ', p. 9 - 10, punt 24 en p. , punt 31). Uw echtgenote, met wie u samen reisde, verklaarde tijdens het gehoor op de DVZ dat ze wél in het bezit was van een paspoort, maar dat deze in beslag genomen werd door de smokkelaar (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 8, punt 24). Uw echtgenote werd tijdens het gehoor op de DVZ geconfronteerd met de vaststelling dat zij een visum aanvraag om naar Italië te reizen, waarop zij vaagweg en geenszins geloofwaardig antwoordde dat het 'mogelijk' is dat ze dit enige tijd geleden aanvraag, maar ze zich het niet herinnert (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 9, punt 24).

Ook uw echtgenote verklaarde op 5 december 2015 Soedan per schip verlaten te hebben vanuit de havenstad Port Sudan, en op 28 december 2015 aangekomen te zijn in een voor haar onbekende plek (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 10, punt 31). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS,

gevraagd hoe het interview op de DVZ verliep, verklaarde u eigenlijk via Italië gereisd te zijn, en dat u beschikte over een geldig visum om naar Italië te reizen, maar hierover gelogen te hebben op aanraden van derden, daar u vreesde naar Italië teruggestuurd te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Voorts verklaarde u dat er u tijdens het interview op de DVZ gevraagd werd of u een paspoort had, en u toen 'neen' antwoordde, omdat u op dat moment zelf uw paspoort niet bij had. U voegde eraan toe dat er aan uw vrouw gevraagd werd of zij 'ooit' een paspoort had, en zij daarom 'ja' antwoordde. U verklaarde verder dat u vroeger wel degelijk over een paspoort beschikte, en u in het verleden reeds meermaals naar Europa reisde.

Het dient vastgesteld dat u tijdens het gehoor op de DVZ de waarheid omtrent de wijze waarop u Soedan verlaten heeft, poogde te verhullen, en er een vertrek per schip, vanuit de havenstad Port Sudan, uit de duim zoog. U gaf dit zelf aan bij de aanvang van het gehoor op het CGVS – u had immers weinig alternatieven, gezien uw echtgenote tijdens haar gehoor op de DVZ reeds geconfronteerd werd met de objectieve, niet te ontkennen, vaststelling dat ze beschikken over informatie waaruit blijkt dat jullie met een geldig visum naar Italië reisden. De vaststelling dat u – na deze gehoren op de DVZ – zelf uw verklaringen rechtzette bij aanvang van het gehoor op het CGVS, betekent derhalve nog niet dat u uit eigen beweging de 'volledige waarheid' wenst te vertellen. Uw verklaringen op de DVZ, over uw paspoort – namelijk dat u er ontkend zou hebben dat u beschikt over een paspoort omdat u op dat eigenste moment uw paspoort niet bij zich gehad zou hebben, zijn niet serieus te noemen. Vooreerst is het geenszins aannemelijk te noemen dat u tijdens het gehoor op de DVZ de aan u gestelde vraag, begrepen zou hebben alsof er aan u gevraagd werd of u op dat eigenste moment uw paspoort bij zich had, en verder blijkt uit het verslag van uw gehoor op de DVZ, dat u er letterlijk verklaarde dat u nooit in het bezit geweest bent van een paspoort (zie 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 24) – hetgeen uw hele, onaannemelijke uitleg omtrent uw verklaringen betreffende uw paspoort, tegensprekt. Bovenstaande vaststellingen – waaruit blijkt dat u pas besloot de waarheid te vertellen omtrent uw paspoort, visum en de wijze waarop u Soedan verliet nadat uw echtgenote er op de DVZ mee geconfronteerd werd dat er informatie is waaruit blijkt dat jullie met een geldig visum naar Italië reisden, alsook dat u een volledig verkeerde voorstelling geeft van de verklaringen omtrent uw paspoort – doen reeds afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, en geeft er duidelijk blijk van dat u uw verklaringen simpelweg aanpast en wijzigt naargelang de informatie waarmee u, dan wel uw echtgenote, geconfronteerd werden.

U en uw echtgenote legden beiden uw oude, niet langer geldige, originele Soedanees paspoort neer (kopieën van deze bevinden zich in het administratief dossier). Jullie verlieten Soedan met nieuwe paspoorten die jullie in de loop van het jaar 2015 verkregen (zie gehoorverslag CGVS (A.G.A.), p. 4). U verklaarde dat u, na de door u geopperde detentie van 3 september 2015 tot 15 oktober 2015, onderdook bij een vriend van u in de wijk west-Giref, u er bleef tot uw vertrek uit het land, en u zelf de paspoorten en de visa [voor Italië] regelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u een kennis van u contacteerde – een zekere Khalid, van wie u wist dat hij een smokkelaar was – met wie u praatte over de details van uw reis, dat u zelf het Italiaans visum aanvraagde middels internet, u hen [de Italiaanse diplomatieke vertegenwoordiging] een e-mail stuurde met uw persoonlijke gegevens, het nummer van de paspoorten [u liet de wijze waarop u en uw echtgenote deze nieuwe paspoorten bekwamen, evenwel onvermeld], wie met u meereist, uw jobtitel, bewijzen van uw financiële slagkracht, en allerlei andere zaken die men dient aan te geven ter verkrijging van een visum (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U en uw echtgenote kregen vervolgens een afspraak in de Italiaanse ambassade, alwaar jullie jullie vingerafdrukken dienden te geven, en de visa werden jullie uiteindelijk uitgereikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde voorts Soedan samen met uw echtgenote per vliegtuig verlaten te hebben op 21/12/2015, en omstreeks 14u 's middags aangekomen te zijn in Italië. Gevraagd hoe u erin slaagde Soedan te verlaten via de luchthaven, antwoordde u – uiterst vaag – dat dat gebeurde via een persoon die geregeld was door uw kennis Khalid, jullie hem bij aankomst in de luchthaven ontmoetten, en jullie "langs dezelfde weg gingen als de andere passagiers, tot jullie in het vliegtuig waren" (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat hij [de contactpersoon van Khalid] bij jullie bleef tot het vliegtuig vertrok, en hij een geel jasje droeg. Ter bevestiging gevraagd of u dezelfde weg volgde als de andere passagiers, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat de persoon die Khalid kende en die in de luchthaven werkte, jullie daarbij vergezelde. Gevraagd wat er gebeurde bij de paspoortcontrole, verklaarde u – vaagweg – dat alle paspoorten bij hem waren, en jullie hem volgden. Gevraagd of hij de paspoorten dan ter controle voorlegde, antwoordde u – vaagweg en allesbehalve overtuigend, gezien dit logischerwijze een moment moet zijn geweest waarop uw hele ontsnapping uit Soedan kon mislukken en u riskeerde opnieuw gearresteerd te worden – dat u er 'eerlijk gezegd geen idee van heeft', en verklaarde u verder – uw vorige verklaringen, namelijk dat jullie dezelfde weg volgden als de andere passagiers simpelweg wijzigend – dat hij jullie 'op een bepaald moment' vroeg om op 'een plek' te wachten, hij dan terugkwam, hij jullie naar een wachtkamer meenam, hij dan een hele tijd weg was, en dan terugkwam. U gewezen op het feit dat er in elke internationale

luchthaven een bepaalde plaats is waarlangs alle passagiers dienen te passeren, waar de paspoorten gecontroleerd worden – en gevraagd of u een dergelijk controlepunt passeerde, verklaarde u – vaagweg en de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat er verschillende gates [toegangspoorten tot een vliegtuig] zijn, en er op je vliegtuigticket staat welke gate je moet nemen, maar jullie niet naar de gate gingen die vermeld stond op jullie ticket. U opnieuw gewezen op de paspoortcontrole – die gebeurt voor men aan boord gaat van een vliegtuig via een 'gate' of toegangspoort, antwoordde u – opnieuw vaagweg en geen antwoord biedend op de vraag die u reeds meermaals werd gesteld – dat u omwille van die reden Khalid had gecontacteerd, en u er zou hebben moeten passeren, indien u het alleen had moeten doen. Gevraagd of u er dan niet langs moest, wanneer u Soedan verliet, bevestigde u er niet langs te hebben moeten gaan, begon u plots te vertellen over een voetbalwedstrijd tussen Egypte en Algerije die te Khartoem gespeeld werd, dat alle gates geopend werden voor de Egyptenaren, en dat wanneer deze Egyptenaren aankwamen, ze konden passeren zonder controle (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u dan omwille van die reden wist te passeren zonder controle, verklaarde u, wederom uiterst vaag, dat, wat betreft de veiligheid in de luchthaven, je zonder controle kan passeren indien je er iemand kent, zelfs al is het je niet verboden om te reizen. U gevraagd of het voor u wel verboden was om te reizen, antwoordde u verrassend genoeg ontkennend, verklaarde u dat het u niet verboden was, maar u eerder reeds in de gevangenis zat en u vreesde dat ze het [u arresteren] wel opnieuw zouden kunnen doen.

Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u erin slaagde Soedan via de internationale luchthaven te verlaten, dit met uw eigen paspoort – overtuigen allesbehalve. De wijze waarop u steeds vage, nietszeggende en ontwijkende verklaringen aflegt wanneer u gevraagd wordt naar de manier waarop u langs de paspoortcontrole in de luchthaven te Khartoem wist te passeren, overtuigt immers allerminst. Uiteindelijk verklaarde u enkel uiterst algemeen dat je de controle kan passeren zonder problemen als je kennissen hebt die in de luchthaven werken, maar op geen enkel moment wist u concreet aan te geven, hoe ú, samen met uw echtgenote, dit controlepunt zonder problemen wist te passeren. Integendeel, uw vage en ontwijkende verklaringen hieromtrent – hierboven reeds aangehaald – zijn zelfs ronduit tegenstrijdig: zo verklaarde u initieel dat jullie dezelfde weg volgden in de luchthaven zoals de andere passagiers, dat – gevraagd wat gebeurde bij de paspoortcontrole – de persoon die jullie vergezelde alle paspoorten bij zich had, later verklaarde u dan weer dat u er eigenlijk geen idee van heeft of jullie paspoorten ter controle werden voorgelegd in de luchthaven, dan weer dat hij u en uw vrouw op een bepaald moment naar een plek bracht waar jullie lang dienden te wachten terwijl hij weg was, en dan weer dat jullie de paspoortcontrole toch niet dienden te passeren. De wijze waarop u deze vraag danig poogde te ontwijken, en de tegenstrijdige verklaringen die u hieromtrent, nadat deze vraag bleef herhaald worden, aflegde – dit alles in combinatie met de hierboven reeds gemaakte vaststelling dat u reeds een héél ander verhaal vertelde over uw paspoort en uw vertrek uit Soedan, tijdens het gehoor op de DVZ - doen fundamenteel volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de wijze waarop u Soedan verlaten zou hebben samen met uw echtgenote – en bij uitbreiding aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde vervolgingsfeiten en detenties waar u het slachtoffer van zou zijn geweest te Soedan.

Voorts dient vastgesteld dat u de paspoorten waarmee u en uw echtgenote Soedan verlieten, niet voorlegde. U verklaarde hieromtrent dat u ze niet langer in uw bezit heeft, daar de smokkelaar deze bij zich had gehouden tijdens de treinritten tussen Italië en België, en dat u deze paspoorten – wanneer de smokkelaar jullie uiteindelijk de rij [bij de DVZ] had getoond waar jullie dienden aan te schuiven om een asielaanvraag in te dienen – vergat terug te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Het dient evenwel opgemerkt dat deze uitleg geenszins geloofwaardig is. Dat u belangrijke documenten, zoals de reis paspoorten van u en uw echtgenote – simpelweg zou 'vergeten' terug te vragen hebben wanneer u begon aan te schuiven in de rij om een asielaanvraag in te dienen in België, is uiterst bevreemdend. De vaststelling dat u nadien, wanneer u in het kader van uw asielaanvraag gehoord werd op de DVZ, loog over de wijze waarop u Soedan verliet en u ontkende ooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort, maakt deze verklaring niet enkel bevreemdend, maar ook ongeloofwaardig – immers: dit toont aan dat u zich duidelijk ten zeerste bewust was van het belang van jullie paspoorten met geldig visum, en u hier moedwillig leugenachtige verklaringen over aflegde. Dit gegeven zijnde, is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat u, wachtende in de rij om een asielaanvraag in te dienen, de paspoorten van u en uw vrouw vergeten zou zijn terug te vragen aan de smokkelaar, die samen met jullie per trein van Italië naar België zou zijn gereisd.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, laat dan ook enkel toe te vermoeden dat u en uw echtgenote de paspoorten waarmee jullie Soedan legaal verlieten, op heden achterhouden.

Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten en beweerde detenties in Soedan reeds ernstig en fundamenteel hypothekeren, dient ook vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u afgelegde verklaringen hieromtrent.

Vooreerst dient opgemerkt dat – zoals u zelf ook verklaarde en tevens blijkt uit het door u neergelegde (vervallen) paspoort (waarvan kopieën toegevoegd werden aan het administratief dossier) – u in het verleden reeds meermaals naar het buitenland reisde, waaronder een drietal keren naar Europa, u in 2010 in Berlijn was, in 2014 te Rome, en u samen met uw echtgenote op huwelijksreis naar Rome ging op 28/02/2014 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit de stempels aanwezig in het door u neergelegde paspoort (p. 12), blijkt u opnieuw in Soedan aangekomen te zijn op 26/03/2015, in de luchthaven van Khartoem. Gevraagd of het, tijdens uw reis naar Rome eind februari 2014, ooit in u opkwam om niet meer naar Soedan terug te keren, antwoordde u ontkennend, verklaarde u dat dat helemaal niet in u opkwam, u in Soedan directeur was van een afdeling van de bank waar u werkte, u toen ook geen problemen had, en u bij uw vader en moeder, die reeds oud zijn, zou blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gegeven deze vaststellingen – waaruit duidelijk blijkt dat u voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan vanuit Rome op 26/03/2015, vrij was om Soedan in en uit te reizen, en u hierbij steeds beschikte over een geldig Soedanees reispaspoort, en waaruit eveneens blijkt dat u voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan op 26/03/2015 – zoals u zelf verklaarde – geen problemen kende, en op geen enkel moment overwoog om niet meer naar Soedan terug te keren, worden in het onderstaande enkel de door u beweerde vervolgingsfeiten onderzocht en beoordeeld, die zich afgespeeld zouden hebben na uw terugkeer naar Soedan (vanuit Italië via de Arabische Emiraten) op 26/03/2015.

U verklaarde dat u te Soedan, naast uw werk bij de bank, soms een vriend van u – een zekere Amar, die als computertechnicus werkte bij het ministerie van Buitenlandse Zaken – zou helpen bij het oplossen van problemen met het computersysteem in uw vrije uren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). U verklaarde dat Amar verdween in de loop van augustus 2014, en hij ook niet aanwezig was op uw religieus huwelijksfeest op 22/02/2014. In oktober 2014 werd een zekere Osman (A.T.A.R.) gearresteerd, uiteindelijk werd deze tot de doodstraf veroordeeld, verklaarde u. Wanneer u, na uw huwelijksreis te Rome en uw bezoek bij uw broer die in de Emiraten woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), op 6 april 2015 terug aan de slag ging bij de bank waar u werkte, werd u – wanneer u samen met de bankdirecteur op de parking bij de bank stond – gearresteerd door leden van de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 20-21). U werd na uw arrestatie ondervraagd over uw banden met Amar en Osman, zo verklaarde u, ervan beschuldigd met hen samen te werken, en nadien tussen 22u en 23u, in een cel gestoken, waar u pas drie weken later uitkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Na deze drie weken in detentie, werd u op borg vrijgelaten, verklaarde u. U legde uit dat Osman (A.T.A.R.) een voormalig werknemer van het ministerie van buitenlandse zaken is, en hij ervan werd verdacht informatie van het ministerie ontvreemd te hebben, en doorgespeeld te hebben aan een Amerikaans spion (zie gehoorverslag CGVS, p. 22 en 23). Gevraagd waarvan u, wanneer u de eerste keer omtrent deze zaak werd ondervraagd, concreet beschuldigd werd, antwoordde u dat u ervan verdacht werd te hebben deelgenomen aan deze operatie, en voegde u eraan toe dat u Osman helemaal niet kende, en u enkel Amar kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd welke rol u dan in dit alles toegedicht werd door de veiligheids- en inlichtingendiensten, verklaarde u dat u ervan beschuldigd werd deelgenomen te hebben, ze u ondervroegen omtrent uw relatie met internationale organisaties (u verklaarde immers dat meerdere VN-organisaties cliënt waren bij de bank waar u werkte – zie gehoorverslag CGVS, p. 21), alsook omtrent uw reizen naar het buitenland. Gevraagd waarvan ze u dan concreet beschuldigden, na deze vragen, verklaarde u dat ze u van hetzelfde beschuldigden als Amar en Osman. Gevraagd wat die beschuldiging dan inhield, verklaarde u dat ze u ervan beschuldigden te behoren tot de 'gewapende groepen', ze u van spionage konden beschuldigen en van het blootstellen van officiële informatie en documenten die de natie toebehooren, en op dergelijke misdaden de doodstraf staat. Gevraagd of u later ooit vernomen heeft wat er verder gebeurde met Amar en Osman, verklaarde u dat u vernomen heeft dat ze op heden beiden in vrijheid gesteld zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wanneer ze vrijgelaten werden, antwoordde u het niet zeker te zijn, en te denken dat het in de loop van juni of juli 2016 was. Gevraagd of ze de beschuldigingen jegens hen dan lieten vallen, antwoordde u dat Osman – die, zoals u eerder verklaarde, tot de doodstraf was veroordeeld – door zijn advocaat vrijgepleit werd op procedurefouten. Gevraagd of uw naam genoemd werd in het dossier van Osman, dan wel in dat van Amar, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGS, p. 25). Gevraagd hoe Amar vrij kwam, antwoordde u dat ze hem vrijlieten wanneer u zich reeds te België bevond, u geen contact heeft met hem, en hij er ook niet met anderen wilt over spreken. U weet evenmin aan te geven of er nog enige hangende zaak tegen hem lopende is. U, bij wijze van samenvatting van uw verklaringen, gesteld dat u vrijgelaten werd in oktober, op heden ook Osman en Amar in vrijheid blijken te zijn gesteld, Amar de enige persoon was die u met deze hele zaak in verband bracht, en tevens de hoofdverdachte – Osman – vrijgelaten werd, en u gevraagd waarom u dan meent dat u nog gevaar zou lopen in Soedan omwille van deze zaak, verklaarde u dat uw vrouw bedreigd werd door leden van de veiligheids- en inlichtingendiensten, wanneer u gedurende drie weken door deze vastgehouden werd. Gevraagd

wanneer dit dan precies was, verklaarde u dat dit gebeurde wanneer u in de gevangenis zat voordat u vrijgelaten werd, en u denkt dat dit in oktober [2015] was. Het dient echter opgemerkt dat u omtrent deze laatste detentie verklaarde dat u gearresteerd werd op 3 september 2015 en vastgehouden werd tot uw vrijlating op 15 oktober 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) – een detentieperiode die derhalve 6 weken geduurd zou hebben. Uw verklaring dat uw vrouw bedreigd zou zijn door leden van de veiligheids- en inlichtingendiensten, wanneer u gedurende drie weken door deze vastgehouden werd, is hiermee dan ook volledig tegenstrijdig. U lijkt zelf de door u geopperde detentieperiodes te verwarren, gezien u opverdeelt gedurende drie weken te zijn opgesloten, na uw arrestatie op 6 april 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten. U werd vervolgens opnieuw gevraagd waarom u meent dat u nog gevaar zou lopen omwille van de zaak waarin u beweerdelijk verwickeld geraakte - gegeven het feit dat de hoofdverdachte vrijgelaten werd, alsook de enige persoon die u met de zaak in verband kon brengen, verwees u naar uw banden met de [VN]-organisaties, en verklaarde u dat ze [de veiligheids- en inlichtingendiensten] eigenlijk wilden dat u met hen samenwerkte, bij het verzamelen van informatie over deze organisaties (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaarde voorts dat ze u ook beschuldigden van banden met het revolutionair front, omdat u in het jaar 2004 eens aanwezig zou zijn geweest in het huis van een zoon van een lid van de beweging JEM (zie gehoorverslag CGVS, p. 28-29). Gevraagd of ze u ooit zeiden waar ze u precies van beschuldigen, en wat u precies gedaan zouden hebben, verklaarde u dat het geen formele beschuldigingen waren, het wilde beschuldigingen en bedreigingen waren, en u verklaarde verder dat u eigenlijk meent dat ze dit alles deden om druk op u te leggen, opdat u met hen zou samenwerken in andere zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd welke andere zaken, antwoordde u informatie omtrent de organisaties, rekeningen, details van [geld]bewegingen. Gevraagd of ze dan niet gewoon naar de bank konden gaan, en er de uittreksels van bankrekeningen etc. opeisen, antwoordde u dat als dat zou uitkomen, de organisaties hun bankrekeningen zouden sluiten, en u verklaarde verder dat de bank dergelijke informatie niet zou willen vrijgeven daar de bank anders grote winsten zou mislopen. U gevraagd of – gezien uit uw verklaring plots bleek dat het hele verhaal met betrekking tot de arrestatie van Osman (A.T.A.R.) die van spionage werd verdacht, de arrestatie van uw kennis Amar, en uw verklaringen dat u ervan werd beschuldigd met hen samengewerkt te hebben, plots enkel een voorwendsel bleek voor de veiligheids- en inlichtingendiensten, om u ertoe te bewegen met hen samen te werken om informatie te verzamelen over VN-organisaties die cliënt waren van de bank waar u werkte – de directeur van de bank waar u werkte ooit enige problemen kende met personen van de veiligheidsdienst, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). U herinnerd aan uw eerdere verklaringen, namelijk dat enkel u en uw directeur in staat waren te werken met het computersysteem van de bank, en gevraagd waarom deze dan nooit lastig gevallen werd voor de informatie die de veiligheidsdiensten wilden, antwoordde u enkel dat hij familie is van de directeur van de raad van bestuur (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Gevraagd of dat dan de reden is waarom hij niet lastig gevallen wordt, antwoordde u het niet te weten. Nochtans verklaarde u eerder tijdens het gehoor dat deze directeur samen met u op de parking stond, wanneer u op 6 april 2015 gearresteerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Indien u, zoals u zelf aangaf, in werkelijkheid omwille van uw toegang tot informatie met betrekking tot de bankrekeningen van internationale organisaties, gearresteerd, ondervraagd, en opgesloten zou zijn door de veiligheidsdiensten, kan niet ingezien worden waarom uw bankdirecteur, die toegang heeft tot dezelfde informatie, op geen enkel moment lastig zou zijn gevallen. U erop gewezen dat u op heden niet langer werkt bij deze bank, u derhalve niet langer toegang heeft tot informatie omtrent deze bankrekeningen, en u dan toch ook niet meer interessant bent voor de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten, verklaarde u dat u erg veel geld verdiende bij die bank, en u, in het geval u naar Soedan zou terugkeren, u ook uw werk bij de bank zou hervatten, en uw problemen opnieuw zouden beginnen wanneer u opnieuw aan de slag bent bij de bank (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd of u niet net zou willen vermijden om opnieuw voor deze bank te gaan werken, gezien u reeds blijkt te weten dat u in dat geval opnieuw problemen zou krijgen met de veiligheidsdiensten, verklaarde u dat u nergens anders meer zou kunnen verdienen, verwees u naar een aanbod dat u in het verleden eens kreeg wanneer u overwoog naar een andere bank over te stappen, en verklaarde u dat de veiligheidsdiensten er ook zelf voor zouden kunnen zorgen dat u er opnieuw aan de slag zou gaan. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen fundamenteel afbreuk doen aan de door u voorgehouden ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging. Immers, dat u opzettelijk en moedwillig opnieuw aan de slag zou gaan bij de bank waar u werkte, ten volle beseffend dat dit zou betekenen dat u opnieuw problemen zou krijgen met de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten – dit alles enkel en alleen omdat u veel geld verdiende bij deze bank, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees voor vervolging.

Voorts dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw vrijlating op 15 oktober 2015 onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden bevatten. U verklaarde op 15 oktober 2015 vrijgelaten te

zijn in het kader van een nationaal congres tussen de heersende partij en de oppositiegroepen, waarbij het regime opgeroepen werd politieke gevangenen vrij te laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 22). U verklaarde dat het regime compromissen moest sluiten, en ze op deze oproep ingingen om een teken van goede wil te tonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Gevraagd waarom u dan vrijgelaten werd, gezien u toch geen politiek gevangene was, antwoordde u vaagweg dat de zaak politiek werd, gezien u lid bent van een partij. U gevraagd of uw partij überhaupt op de hoogte was van uw detentie, antwoordde u enkel dat uw activiteiten voor de partij 'laag' waren sinds 2013. Gesteld dat uw partij derhalve niet op de hoogte is, antwoordde u enkel dat ze het hadden moeten zijn. U gevraagd waarom u vrijgelaten werd, indien u écht geïnterviewd werd, gezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u niet politiek actief was en uw partij niet eens op de hoogte was van uw detentie, verwees u ontwijkend en herhalend naar de gesprekken tussen het regime en de oppositie, die ertoe leidden dat politieke gevangenen vrijgelaten werden. U gesteld dat ze u dan toch alle kansen gaven om te vluchten middels uw vrijlating, antwoordde u enkel dat u voorheen ook al eens gewoon vrijgelaten werd, hetgeen de bevestigde vaststelling waarmee u geconfronteerd werd, net groter maakt. Het dient vastgesteld dat u niet weet uit te leggen waarom u in oktober 2015 als een politiek gevangene werd beschouwd en daarom in het kader van de onderhandelingen tussen regime en oppositie vrijgelaten zou zijn in oktober 2015 – gezien uit uw eigen verklaringen naar voren komt dat u niet politiek actief was, en de partij waarvan u lid was niet eens op de hoogte was van uw detentie. Verder dient vastgesteld dat u omtrent deze vrijlating ook tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u, gevraagd of er enige voorwaarden werden gesteld bij uw vrijlating op 15 oktober 2015, dat er geen voorwaarden werden gesteld bij uw vrijlating (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Eerder tijdens het gehoor op het CGVS – wanneer u gevraagd werd of het niet minder risicovol geweest zou zijn om Soedan per wagen te verlaten (in plaats van via de internationale luchthaven), verklaarde u evenwel dat toen u Soedan verliet, en u eigenlijk vrijgelaten was 'onder voorwaarde van borg, plaats van residentie' en dit betekende dat de zaak nog niet ten einde was, en u opnieuw kon worden opgeroepen, deze voorwaarde mogelijks problemen had opgeleverd wanneer u een landsgrens zou willen oversteken (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Uit deze verklaringen komt naar voren dat u wel degelijk onder voorwaarden zou zijn vrijgelaten, dit in tegenstelling tot wat u later tijdens het gehoor verklaarde. Deze vaststellingen doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof worden gehecht aan het door u beweerde asielrelaas en de door u beweerde vrees voor vervolging, in geval van terugkeer naar Soedan.

Wat betreft uw beweerd lidmaatschap van de partij 'Sudanese Congress Party' (SCoP), dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat u lid bent van de SCoP, maar uw activiteiten voor deze partij laag waren sinds 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 31). Gevraagd waaruit uw activiteiten voor deze partij dan voorheen bestonden, verklaarde u dat u soms logistieke steun voorzag, middels het vervoeren van mensen en materiaal voor deze partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u sinds uw vertrek uit Soedan enig contact had met leden van deze politieke partij, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of er afdelingen zijn van deze partij te België, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). U verklaarde voorts dat u met zekerheid weet dat de veiligheidsdiensten sinds 2013 weet hebben van uw lidmaatschap van deze partij, daar deze eens bij een identiteitscontrole gezien werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Zoals hierboven reeds aangegeven, was u, voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan vanuit Rome op 26/03/2015, vrij om Soedan in en uit te reizen, en beschikte u hierbij steeds over een geldig Soedanees reispaspoort, en kende u, voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan op 26/03/2015 – zoals u zelf verklaarde – geen problemen. Uit het bovenstaande kan dan ook afgeleid worden dat u sinds 2013 niet meer actief was voor deze partij, u eerder deze partij enkel logistiek steunde, en u eerder nooit vervolgd werd omwille van uw beweerd lidmaatschap van deze politieke partij. Voorts dient opgemerkt dat u, omtrent uw beweerde lidkaart van deze partij, manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde. Immers, tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde u – gevraagd of u uw lidmaatschap van deze partij kunt aantonen – dat u toen niet over uw lidkaart beschikte, en u zal pogen om uw lidkaart te laten overkomen van Soedan naar België, in de hoop dat u het dan op het volgend interview (bij het CGVS) zou kunnen voorleggen (zie 'Vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd waar uw partijlidkaart, verklaarde u dat deze verbrand werd door de veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ nog verklaarde dat deze in Soedan is, en u zou pogen om ze te laten opsturen, verklaarde u dat u het toen enkel had over 'een bewijs van lidmaatschap', en niet over uw lidkaart (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). U voegde eraan toe dat, wanneer u gearresteerd werd, uw lidkaart meteen verbrand werd bij aankomst aan het kantoor. Het dient echter vastgesteld dat in het verslag van het gehoor bij de DVZ, te lezen valt dat u er letterlijk het volgende zei: "Ik liet alles achter in Soedan, ik beschik momenteel niet over een lidkaart. Ik zal proberen de lidkaart te laten overkomen

naar België. Hopelijk kan ik het document volgende keer voorleggen.” (zie vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier). Uw verklaring, als zou u het toen over ‘een’ bewijs van lidmaatschap hebben gehad, en niet over uw lidkaart, blijkt geenszins uit de door u afgelegde verklaringen op de DVZ. Dat u voorts tot op heden op geen enkele wijze uw partij in Soedan contacteerde – ook niet voor het door u beweerde ‘bewijs van lidmaatschap’ – bevestigt enkel het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen hieromtrent. Op basis van bovenstaande vaststellingen kunnen dan ook grote vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerd lidmaatschap van de partij ‘Sudanese Congress Party’.

Tot slot dient opgemerkt dat zowel aan u, als aan uw echtgenote, gevraagd werd of jullie enige vrees koesteren dat uw in België geboren dochter, mogelijks besneden zou kunnen worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15). U verklaarde tegen het besnijden van vrouwen te zijn, u niet wilt dat uw dochter besneden wordt daar u dit primitief vindt, het uw beslissing zou zijn om uw dochter niet te laten besnijden, dat er in Soedan campagnes zijn om de mensen bewust te maken van de gevolgen van vrouwenbesnijdenis, uw familie u er niet toe zou dwingen om uw dochter te laten besnijden, en uw ouders opgeleid zijn en een open geest hebben. Uw echtgenote, wanneer haar deze zelfde vragen gesteld werden, verklaarde eveneens dat zij tegen vrouwenbesnijdenis is, dat ze zelf ook niet besneden is daar haar moeder besloot dat ze dat niet wilt voor haar dochters, en dat ze dan ook geen vrees koestert dat jullie dochter besneden zou worden in het geval jullie naar Soedan zouden terugkeren (zie gehoorverslag CGVS (A.G.A.), p. 11). Het dient derhalve vastgesteld dat noch u, noch uw echtgenote de vrees koesteren dat uw dochter, geboren in België, besneden zou worden in het geval van terugkeer naar Soedan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten in Soedan, aan het door u geopperde lidmaatschap van SCoP, en aan de wijze waarop u beweerdelijk Soedan verliet. U heeft derhalve niet aannemelijk weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde ‘registration Details’ van uw deelname aan een conferentie te Rome in 2014, e-mailverkeer betreffende uw werk als bankier, geboorteakte van uw dochter Jinan, uw Soedanees rijbewijs, uw huwelijksakte, de badge van uw werk, documenten betreffende het bedrijf ‘masaaf technology’, het diploma secundair onderwijs van uw echtgenote, een certificaat van uw deelname aan een cursus Engels, de geboorteakte van uw echtgenote, het universitair bachelorsdiploma van uw echtgenote, uw universitair bachelor- en masterdiploma, uw geboorteakte, uw CV en de oude paspoorten van zowel u als uw echtgenote, dient vastgesteld dat deze documenten an sich niet in twijfel getrokken worden, maar de hierboven gemaakte vaststellingen op geen enkele wijze weten te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde rapport van de organisatie Amnesty International, in de Arabische taal, dient vastgesteld dat u hieromtrent verklaarde dat Soedanezen vanuit Italië naar Soedan gedeporteerd werden en zij gemarteld werden bij aankomst in Soedan, en er in het door u neergelegde rapport te lezen valt dat een Soedanees persoon vanuit Italië werd gedeporteerd en hij bij aankomst te Soedan gefolterd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 16). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat u het heeft over kritiek die door de organisatie Amnesty International geformuleerd werd jegens de Europese Unie, daar deze organisatie vastgesteld zou hebben dat 40 Soedanezen naar Soedan gedeporteerd zouden zijn zonder de mogelijkheid om asiel aan te vragen, en dat een van deze gedeporteerden – een vluchteling afkomstig uit de regio Darfoer in Soedan – bij aankomst te Soedan geslagen zou zijn door overheidsbeambten. Deze bevindingen werden door Amnesty International gepubliceerd in het rapport ‘Hotspot Italy – How EU’s Flagship approach leads to violations of refugee and migrant rights’, gepubliceerd op 3/11/2016. Het dient evenwel opgemerkt dat nergens uit dit rapport blijkt dat elke Soedanees die naar Soedan terugkeert, gemarteld of geslagen zou worden, en dit rapport veeleer een aanklacht is tegen het Europees asielbeleid zoals het uitgewerkt is in de hotspots te Italië. Dit rapport en uw verklaringen erover, weten het geheel aan bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.G.A. (verzoekster) als volgt:

“Asielaanvraag: 28/12/2015

Overdracht CGVS: 11/02/2016

U werd op 27 januari 2017, van 9u tot 10u25 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder: CGVS). U werd er bijgestaan door een tolk die taal Arabisch machtig is. Uw advocate Meester X loco Meester X was tijdens dit gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, te behoren tot de Arabische stam 'Ja'ali', en geboren te zijn op 24/04/1990 te Khartoem. Na uw studies secundair onderwijs, deed u universitaire studies aan de Universiteit van Khartoem waar u economische en sociale studies studeerde. U behaalde uw bachelorsdiploma in het jaar 2011, waarna u een computeropleiding volgde en aan de slag ging bij de bank 'Blue Nile Mashrag Bank'. Nadat u met uw echtgenoot op huwelijksreis ging naar Rome, kreeg uw echtgenoot problemen met de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten. In de loop van oktober, wanneer uw echtgenoot vastgehouden werd, werd u door verschillende personen bedreigd, en naar uw echtgenoot gevraagd. Na de vrijlating van uw echtgenoot op 15 oktober 2015, regelde deze jullie vertrek uit Soedan. U verliet Soedan samen met uw echtgenoot op 21 december 2015, reisde legaal met eigen paspoort en geldig visum per vliegtuig naar Italië, en nadien per trein naar België. U kwam te België aan op 28/12/2015 en u vroeg diezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U beviel op 29 januari 2017 te Marche-en-Famenne van een dochter, X.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u in het kader van uw asielaanvraag, verwijst naar de problemen die uw echtgenoot kende in Soedan, met wie u samen Soedan verliet.

In deze dient te worden vastgesteld dat u geen gewag maakt van eigen vervolgingsfeiten, dan wel andere problemen in Soedan. U verklaarde enkel dat u door leden van de veiligheids- en inlichtingendienst in uw huis bedreigd werd tijdens de laatste detentie van uw echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde hieromtrent enkel mondelingen bedreigingen te hebben ontvangen en niet geslagen te zijn, of iets dergelijks. Gevraagd of u ooit op een andere manier lastig gevallen werd, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u persoonlijk ooit andere problemen gekend heeft in Soedan, afgezien van de personen die u bedreigden naar aanleiding van de problemen van uw echtgenoot, antwoordde u ontkennend.

Gegeven bovenstaande vaststellingen – waaruit blijkt dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging koestert, en u uw echtgenoot vergezelde wanneer deze, uit vrees voor vervolging, samen met u Soedan verliet – dient verwezen naar de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot. In deze beslissing wordt het volgende gesteld:

[idem motivering bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, artikel 1, A van het vluchtelingenverdrag en de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Zij citeren de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het vluchtelingenverdrag en passen de elementen uit deze definitie toe op hun situatie en problemen.

Over hun paspoorten, doen verzoekers gelden:

"Verzoekers wensen te benadrukken dat ze uit vrees voor een gedwongen terugkeer naar Italië, informatie hebben achter gehouden gedurende het eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers hebben immers een visum aangevraagd bij de Italiaanse ambassade te Khartoum en zijn

met behulp van dit visum naar Italië gereisd (stuk 4). Eerste verzoeker gaf dit toe op eigen initiatief bij de aanvang van het interview bij verweerster:

(...)

Dit werd eveneens bevestigd door tweede verzoekster tijdens haar verhoor bij verweerster:

(...)

Bovendien blijkt uit deze verklaringen dat verzoekers bij hun aankomst in België talrijke getuigenissen vernamen van mensen die slecht werden behandeld in Italië. Het mag dan ook niet bevreemdend zijn dat er bij verzoekers een grote angst ontstond om terug gestuurd te worden naar Italië en dat zij besloten gedurende het eerste interview hun Italiaans visum niet te vermelden.

Eerste verzoeker wenst verder te benadrukken dat hij de vraagstelling gedurende het eerste verhoor bij het Dienst Vreemdelingenzaken op een andere manier begrepen had dan zoals deze volgens verweerster was bedoeld. Eerste verzoeker had namelijk begrepen dat hem werd gevraagd of hij op het moment van het interview een paspoort op zak had, wat niet het geval was.

(...)

Ook dit werd bevestigd door tweede verzoekster tijdens haar verhoor bij verweerster:

(...)

Verweerster laat na bovenstaande feitelijkheden en beweegredenen van verzoekers in acht te nemen in bestreden beslissingen. Ze hanteert de verklaringen van verzoekers ten onrechte als argumenten om te concluderen dat de verklaringen van verzoekers ongeloofwaardig zouden zijn."

Aangaande de gang van zaken op de luchthaven, voeren verzoekers aan:

"Verzoekers wensen te volharden in hun verklaringen dat ze hierin geslaagd zijn met behulp van een mensensmokkelaar genaamd Khalid. Deze persoon huurde een veiligheidsagent in zodat verzoekers alle controles op de luchthaven op een vlotte manier konden passeren.

(...)

Verzoekers voegen daaraan toe dat de eerste controlestop in de luchthaven een controle van de bagage betrof. Vervolgens dienden verzoekers een formulier in te vullen en diende een bewijs van militaire dienst voorgelegd te worden. Daarna werd tweede verzoekster gevraagd in een zaal te wachten, terwijl eerste verzoeker door een paspoortcontrole werd geleid door een onbekende persoon voor hem. Hierna konden beide verzoekers het vliegtuig opstappen.

Verder wensen verzoekers te onderlijnen dat gedurende hun vertrek uit Soedan ze niet in het bezit waren van hun paspoorten aangezien de smokkelaar deze had afgenomen.

Verweerster verwijt verzoekers dat zij uiterst vaag zijn over het verloop van de controles op de luchthaven. Verweerster houdt weliswaar geen rekening met het feit dat het vertrek van verzoekers via de luchthaven vlekkeloos verliep. De veiligheidsagent was immers steeds in hun buurt en begeleidde hen gedurende hun verplaatsingen in de luchthaven."

Waar de vervolgingsfeiten en detenties in Soedan ongeloofwaardig worden geacht, doen verzoekers gelden:

"Eerste verzoeker wenst te volharden in zijn verklaringen dat hij Osman niet kende en ze enkel zijn afgestudeerd van hetzelfde instituut. Verder wenst eerste verzoeker te preciseren dat Amar en Osman zijn vrijgelaten na verzoekers hun aankomst in België en dit omdat de overheid alle politieke gevangenen moest vrijlaten.

(...)

Eerste verzoeker wil eveneens verduidelijken dat hij de eerste keer werd gevangengenomen op 6 april 2015 gedurende 3 weken. Eerste verzoeker werd een tweede keer gevangengenomen van 3 september 2015 tot en met 15 oktober 2015.

Na zijn tweede opsluiting was eerste verzoeker genoodzaakt Soedan te verlaten samen met eerste verzoekster. Er zit immers een vast stramien in de praktijken van de Soedanese overheid. Mensen worden vrijgelaten na opsluiting om dan opnieuw gevangengenomen te worden. Eerste verzoeker wenst te benadrukken dat de vrijlating in oktober 2015 slechts een schijnvertoning is aan de internationale gemeenschap dat Soedan toch rekening zou houden met de rechten van mens.

(...)

Bovendien geniet eerste verzoeker heel wat aanzien door de functie die hij bekleedde bij de bank. Dit zorgt ervoor dat hij nog meer gevisieerd zou worden in geval van terugkeer naar Soedan.

Verweerster neemt bovenstaande informatie onvoldoende in acht in bestreden beslissingen."

Inzake het lidmaatschap van verzoeker van de Sudanese Congress Party (SCP), stellen verzoekers:

"Eerste verzoeker wil benadrukken dat de "Sudanese Congress Party" niet actief is in België, maar wel in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Australië. Niettemin heeft eerste verzoeker een nieuwe lidkaart

besteld. Deze laat echter op zich wachten omdat de voorzitter van "Sudanese Congress Party" zich op dit moment niet in Soedan bevindt, maar in Cairo.

Verweerster hanteert opnieuw de verklaringen van verzoekers op een incorrecte wijze om haar beslissingen te onderbouwen. Verzoekers kunnen immers niet meer informatie verschaffen dan waarover zij beschikken op dit moment."

Verzoekers voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* en de zorgvuldigheidsplicht.

Zij benadrukken dat aan hun identiteit en herkomst niet wordt getwijfeld.

Verder betogen zij dat in de bestreden beslissingen niet wordt gemotiveerd inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers wijzen op de veiligheidssituatie in Soedan, die geenszins stabiel kan worden genoemd. De Commissaris-generaal had hierover grondig moeten motiveren. Verzoekers citeren uit algemene informatie omtrent de (veiligheids-)situatie in Soedan. Zij leiden hieruit af dat de situatie in Soedan veilig noch stabiel te noemen is. Bijgevolg is hen terugsturen naar Soedan volledig onaanvaardbaar.

2.1.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekers de volgende stukken bij het verzoekschrift: kopieën van hun paspoorten en de Italiaanse visa (stuk 4) en algemene informatie (stuk 5-8).

2.1.3. Verzoekers leggen op 29 september 2017 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft een arrest van de Raad en algemene informatie over de door het Soedanese regime gepleegde misbruiken en mensenrechtenschendingen. Er kan volgens verzoekers niet langer twijfel bestaan over het feit dat zij bij een terugkeer slachtoffer zullen worden van een behandeling in strijd met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

2.1.4. Verzoekers leggen ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft een document waaruit moet blijken dat verzoeker lid was en is van de SCP en een persbericht van Amnesty International over een partijlid dat terugkeerde naar Soedan en er wordt vastgehouden.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet worden verzoekers' asielaanvragen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoekers dienen alle elementen ter staving van hun asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer zij een aantal van hun verklaringen niet staven met stukken of bewijzen, worden zij als geloofwaardig geacht en wordt hen het voordeel van de twijfel gegund indien: zij een oprechte inspanning hebben geleverd om hun aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover zij beschikken, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; hun verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor hun aanvraag; zij hun aanvraag zo spoedig mogelijk hebben ingediend, of goede redenen hebben waarom zij nagelaten hebben dit te doen; en er is komen vast te staan dat zij in grote lijnen als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan deze cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers als de geloofwaardigheid van hun concrete asielmotieven op ernstige wijze wordt geschaad doordat zij initieel moedwillig leugenachtige verklaringen aflegden omtrent hun paspoorten. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen terecht aangegeven:

"Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), alwaar u uw asielaanvraag indiende, verklaarde u nooit in het bezit te zijn geweest van een Soedanees paspoort, op 5 december 2015 Soedan per schip verlaten te hebben vanuit de havenstad Port Sudan en op 28 december 2015 aangekomen te zijn in een voor u onbekende haven, vanwaar u per wagen naar Brussel ging (zie 'Verklaring DVZ', p. 9 - 10, punt 24 en p. , punt 31). Uw echtgenote, met wie u samen reisde, verklaarde tijdens het gehoor op de DVZ dat ze wél in het bezit was van een paspoort, maar dat deze in beslag genomen werd door de smokkelaar (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 8, punt 24). Uw echtgenote werd tijdens het gehoor op de DVZ geconfronteerd met de vaststelling dat zij een visum aanvraag om naar Italië te reizen, waarop zij vaagweg en geenszins geloofwaardig antwoordde dat het 'mogelijk' is dat ze dit enige tijd geleden aanvraag, maar ze zich het niet herinnert (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 9, punt 24). Ook uw echtgenote verklaarde op 5 december 2015 Soedan per schip verlaten te hebben vanuit de havenstad Port Sudan, en op 28 december 2015 aangekomen te zijn in een voor haar onbekende plek (zie 'Verklaring DVZ' – (A.G.A.) – p. 10, punt 31). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS, gevraagd hoe het interview op de DVZ verliep, verklaarde u eigenlijk via Italië gereisd te zijn, en dat u beschikte over een geldig visum om naar Italië te reizen, maar hierover gelogen te hebben op aanraden van derden, daar u vreesde naar Italië teruggestuurd te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Voorts verklaarde u dat er u tijdens het interview op de DVZ gevraagd werd of u een paspoort had, en u toen 'neen' antwoordde, omdat u op dat moment zelf uw paspoort niet bij had. U voegde eraan toe dat er aan uw vrouw gevraagd werd of zij 'ooit' een paspoort had, en zij daarom 'ja' antwoordde. U verklaarde verder dat u vroeger wel degelijk over een paspoort beschikte, en u in het verleden reeds meermaals naar Europa reisde.

Het dient vastgesteld dat u tijdens het gehoor op de DVZ de waarheid omtrent de wijze waarop u Soedan verlaten heeft, poogde te verhullen, en er een vertrek per schip, vanuit de havenstad Port Sudan, uit de duim zoog. U gaf dit zelf aan bij de aanvang van het gehoor op het CGVS – u had immers weinig alternatieven, gezien uw echtgenote tijdens haar gehoor op de DVZ reeds geconfronteerd werd met de objectieve, niet te ontkennen, vaststelling dat ze beschikken over informatie waaruit blijkt dat jullie met een geldig visum naar Italië reisden. De vaststelling dat u – na deze gehoren op de DVZ – zelf uw verklaringen rechtzette bij aanvang van het gehoor op het CGVS, betekent derhalve nog niet dat u uit eigen beweging de 'volledige waarheid' wenst te vertellen. Uw verklaringen op de DVZ, over uw paspoort – namelijk dat u er ontkend zou hebben dat u beschikt over een paspoort omdat u op dat eigenste moment uw paspoort niet bij zich gehad zou hebben, zijn niet serieus te noemen. Vooreerst is het geenszins aannemelijk te noemen dat u tijdens het gehoor op de DVZ de aan u gestelde vraag, begrepen zou hebben alsof er aan u gevraagd werd of u op dat eigenste moment uw paspoort bij zich had, en verder blijkt uit het verslag van uw gehoor op de DVZ, dat u er letterlijk verklaarde dat u nooit in het bezit geweest bent van een paspoort (zie 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 24) – hetgeen uw hele, onaannemelijke uitleg omtrent uw verklaringen betreffende uw paspoort, tegensprekt. Bovenstaande vaststellingen – waaruit blijkt dat u pas besloot de waarheid te vertellen omtrent uw paspoort, visum en de wijze waarop u Soedan verliet nadat uw echtgenote er op de DVZ mee geconfronteerd werd dat er informatie is waaruit blijkt dat jullie met een geldig visum naar Italië reisden, alsook dat u een volledig verkeerde voorstelling geeft van de verklaringen omtrent uw paspoort – doen reeds afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, en geeft er duidelijk blijk van dat u uw verklaringen simpelweg aanpast en wijzigt naargelang de informatie waarmee u, dan wel uw echtgenote, geconfronteerd werden."

Verzoekers voeren ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Zij beperken zich in deze immers tot een loutere herhaling van hun eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doen zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Met de neerlegging van de paspoorten waarmee zij naar Italië reisden, doen zij aan het voorgaande evenmin enige afbreuk. Integendeel bevestigen zij hiermee slechts het leugenachtige karakter van hun initiële verklaringen bij aanvang van de asielpprocedure.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"U en uw echtgenote legden beiden uw oude, niet langer geldige, originele Soedanees paspoort neer (kopieën van deze bevinden zich in het administratief dossier). Jullie verlieten Soedan met nieuwe paspoorten die jullie in de loop van het jaar 2015 verkregen (zie gehoorverslag CGVS (A.G.A.), p. 4). U verklaarde dat u, na de door u geopperde detentie van 3 september 2015 tot 15 oktober 2015, onderdook bij een vriend van u in de wijk west-Giref, u er bleef tot uw vertrek uit het land, en u zelf de paspoorten en de visa [voor Italië] regelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

U verklaarde dat u een kennis van u contacteerde – een zekere Khalid, van wie u wist dat hij een smokkelaar was – met wie u praatte over de details van uw reis, dat u zelf het Italiaans visum aanvraag middels internet, u hen [de Italiaanse diplomatieke vertegenwoordiging] een e-mail stuurde met uw persoonlijke gegevens, het nummer van de paspoorten [u liet de wijze waarop u en uw echtgenote deze

nieuwe paspoorten bekwamen, evenwel onvermeld], wie met u meereist, uw jobtitel, bewijzen van uw financiële slagkracht, en allerlei andere zaken die men dient aan te geven ter verkrijging van een visum (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U en uw echtgenote kregen vervolgens een afspraak in de Italiaanse ambassade, alwaar jullie jullie vingerafdrukken dienden te geven, en de visa werden jullie uiteindelijk uitgereikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde voorts Soedan samen met uw echtgenote per vliegtuig verlaten te hebben op 21/12/2015, en omstreeks 14u 's middags aangekomen te zijn in Italië. Gevraagd hoe u erin slaagde Soedan te verlaten via de luchthaven, antwoordde u – uiterst vaag – dat dat gebeurde via een persoon die geregeld was door uw kennis Khalid, jullie hem bij aankomst in de luchthaven ontmoetten, en jullie “langs dezelfde weg gingen als de andere passagiers, tot jullie in het vliegtuig waren” (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat hij [de contactpersoon van Khalid] bij jullie bleef tot het vliegtuig vertrok, en hij een geel jasje droeg. Ter bevestiging gevraagd of u dezelfde weg volgde als de andere passagiers, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat de persoon die Khalid kende en die in de luchthaven werkte, jullie daarbij vergezelde. Gevraagd wat er gebeurde bij de paspoortcontrole, verklaarde u – vaagweg – dat alle paspoorten bij hem waren, en jullie hem volgden. Gevraagd of hij de paspoorten dan ter controle voorlegde, antwoordde u – vaagweg en allesbehalve overtuigend, gezien dit logischerwijze een moment moet zijn geweest waarop uw hele ontsnapping uit Soedan kon mislukken en u riskeerde opnieuw gearresteerd te worden – dat u er ‘eerlijk gezegd geen idee van heeft’, en verklaarde u verder – uw vorige verklaringen, namelijk dat jullie dezelfde weg volgden als de andere passagiers simpelweg wijzigend – dat hij jullie ‘op een bepaald moment’ vroeg om op ‘een plek’ te wachten, hij dan terugkwam, hij jullie naar een wachtkamer meenam, hij dan een hele tijd weg was, en dan terugkwam. U gewezen op het feit dat er in elke internationale luchthaven een bepaalde plaats is waarlangs alle passagiers dienen te passeren, waar de paspoorten gecontroleerd worden – en gevraagd of u een dergelijk controlepunt passeerde, verklaarde u – vaagweg en de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat er verschillende gates [toegangspoorten tot een vliegtuig] zijn, en er op je vliegtuigticket staat welke gate je moet nemen, maar jullie niet naar de gate gingen die vermeld stond op jullie ticket. U opnieuw gewezen op de paspoortcontrole – die gebeurt voor men aan boord gaat van een vliegtuig via een ‘gate’ of toegangspoort, antwoordde u – opnieuw vaagweg en geen antwoord biedend op de vraag die u reeds meermaals werd gesteld – dat u omwille van die reden Khalid had gecontacteerd, en u er zou hebben moeten passeren, indien u het alleen had moeten doen. Gevraagd of u er dan niet langs moest, wanneer u Soedan verliet, bevestigde u er niet langs te hebben moeten gaan, begon u plots te vertellen over een voetbalwedstrijd tussen Egypte en Algerije die te Khartoem gespeeld werd, dat alle gates geopend werden voor de Egyptenaren, en dat wanneer deze Egyptenaren aankwamen, ze konden passeren zonder controle (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u dan omwille van die reden wist te passeren zonder controle, verklaarde u, wederom uiterst vaag, dat, wat betreft de veiligheid in de luchthaven, je zonder controle kan passeren indien je er iemand kent, zelfs al is het je niet verboden om te reizen. U gevraagd of het voor u wel verboden was om te reizen, antwoordde u verrassend genoeg ontkennend, verklaarde u dat het u niet verboden was, maar u eerder reeds in de gevangenis zat en u vreesde dat ze het [u arresteren] wel opnieuw zouden kunnen doen.

Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u erin slaagde Soedan via de internationale luchthaven te verlaten, dit met uw eigen paspoort – overtuigen allesbehalve. De wijze waarop u steeds vage, nietszeggende en ontwijkende verklaringen aflegt wanneer u gevraagd wordt naar de manier waarop u langs de paspoortcontrole in de luchthaven te Khartoem wist te passeren, overtuigt immers allerminst. Uiteindelijk verklaarde u enkel uiterst algemeen dat je de controle kan passeren zonder problemen als je kennissen hebt die in de luchthaven werken, maar op geen enkel moment wist u concreet aan te geven, hoe ú, samen met uw echtgenote, dit controlepunt zonder problemen wist te passeren. Integendeel, uw vage en ontwijkende verklaringen hieromtrent – hierboven reeds aangehaald – zijn zelfs ronduit tegenstrijdig: zo verklaarde u initieel dat jullie dezelfde weg volgden in de luchthaven zoals de andere passagiers, dat – gevraagd wat gebeurde bij de paspoortcontrole – de persoon die jullie vergezelde alle paspoorten bij zich had, later verklaarde u dan weer dat u er eigenlijk geen idee van heeft of jullie paspoorten ter controle werden voorgelegd in de luchthaven, dan weer dat hij u en uw vrouw op een bepaald moment naar een plek bracht waar jullie lang dienden te wachten terwijl hij weg was, en dan weer dat jullie de paspoortcontrole toch niet dienden te passeren. De wijze waarop u deze vraag danig poogde te ontwijken, en de tegenstrijdige verklaringen die u hieromtrent, nadat deze vraag bleef herhaald worden, aflegde – dit alles in combinatie met de hierboven reeds gemaakte vaststelling dat u reeds een héél ander verhaal vertelde over uw paspoort en uw vertrek uit Soedan, tijdens het gehoor op de DVZ - doen fundamenteel volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de wijze waarop u Soedan verlaten zou hebben samen met uw echtgenote – en bij uitbreiding aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde vervolgingsfeiten en detenties waar u het slachtoffer van zou zijn geweest te Soedan.”

Verzoekers voeren ook ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Vooreerst bieden zij niet de minste verklaring voor het feit dat verzoeker dermate vage, ontwijkende en tegenstrijdige verklaringen aflegde wanneer hij uitgebreid werd ondervraagd over de wijze waarop zij hun land van herkomst, in weerwil van de aangevoerde vrees ten aanzien van de Soedanese autoriteiten, via de luchthaven konden verlaten.

Bovendien verstrekken verzoekers in het onderhavige verzoekschrift omtrent hun uitreis via de luchthaven een versie die niet de minste steun vindt in en in strijd is met verzoekers' eerdere gezegden. Waar zij *post factum* beweren dat zij eerst een bagagecontrole ondergingen, dat zij vervolgens een formulier moesten invullen en een bewijs van militaire dienst moesten voorleggen en dat daarna enkel verzoekster in een wachtzaal moest wachten terwijl verzoeker door een onbekende door een paspoortcontrole werd geleid, kan dit immers geheel niet worden gerijmd met verzoekers' voormelde verklaringen omtrent de gang van zaken op de luchthaven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Voorts dient vastgesteld dat u de paspoorten waarmee u en uw echtgenote Soedan verlieten, niet voorlegde. U verklaarde hieromtrent dat u ze niet langer in uw bezit heeft, daar de smokkelaar deze bij zich had gehouden tijdens de treinritten tussen Italië en België, en dat u deze paspoorten – wanneer de smokkelaar jullie uiteindelijk de rij [bij de DVZ] had getoond waar jullie dienden aan te schuiven om een asielaanvraag in te dienen – vergat terug te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Het dient evenwel opgemerkt dat deze uitleg geenszins geloofwaardig is. Dat u belangrijke documenten, zoals de reispaspoorten van u en uw echtgenote – simpelweg zou ‘vergeten’ terug te vragen hebben wanneer u begon aan te schuiven in de rij om een asielaanvraag in te dienen in België, is uiterst bevreemdend. De vaststelling dat u nadien, wanneer u in het kader van uw asielaanvraag gehoord werd op de DVZ, loog over de wijze waarop u Soedan verliet en u ontkende ooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort, maakt deze verklaring niet enkel bevreemdend, maar ook ongeloofwaardig – immers: dit toont aan dat u zich duidelijk ten zeerste bewust was van het belang van jullie paspoorten met geldig visum, en u hier moedwillig leugenachtige verklaringen over aflegde. Dit gegeven zijnde, is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat u, wachtende in de rij om een asielaanvraag in te dienen, de paspoorten van u en uw vrouw vergeten zou zijn terug te vragen aan de smokkelaar, die samen met jullie per trein van Italië naar België zou zijn gereisd.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, laat dan ook enkel toe te vermoeden dat u en uw echtgenote de paspoorten waarmee jullie Soedan legaal verlieten, op heden achterhouden.”

Verzoekers slagen er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Zij voeren inhoudelijk geen verweer tegen deze motieven. Door (de kopieën van) hun paspoorten alsnog neer te leggen, dit bovendien zonder hieromtrent enige bijkomende duiding te verschaffen, doen zij verder geenszins afbreuk aan de vaststelling dat zij deze paspoorten initieel niet neerlegden, voor het ontbreken van deze paspoorten geen overtuigende uitleg boden en deze paspoorten bijgevolg leken achter te houden.

Verzoekers voeren verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van volgende, uitgebreide motivering omtrent hun beweerde vrees voor vervolging:

“Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten en beweerde detenties in Soedan reeds ernstig en fundamenteel hypothekeren, dient ook vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u afgelegde verklaringen hieromtrent.

Vooreerst dient opgemerkt dat – zoals u zelf ook verklaarde en tevens blijkt uit het door u neergelegde (vervallen) paspoort (waarvan kopieën toegevoegd werden aan het administratief dossier) – u in het verleden reeds meermaals naar het buitenland reisde, waaronder een drietal keren naar Europa, u in 2010 in Berlijn was, in 2014 te Rome, en u samen met uw echtgenote op huwelijksreis naar Rome ging op 28/02/2014 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit de stempels aanwezig in het door u neergelegde paspoort (p. 12), blijkt u opnieuw in Soedan aangekomen te zijn op 26/03/2015, in de luchthaven van Khartoem. Gevraagd of het, tijdens uw reis naar Rome eind februari 2014, ooit in u opkwam om niet meer naar Soedan terug te keren, antwoordde u ontkennend, verklaarde u dat dat helemaal niet in u opkwam, u in Soedan directeur was van een afdeling van de bank waar u werkte, u toen ook geen problemen had, en u bij uw vader en moeder, die reeds oud zijn, zou blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gegeven deze vaststellingen – waaruit duidelijk blijkt dat u voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan vanuit Rome op 26/03/2015, vrij was om Soedan in en uit te reizen, en u hierbij steeds beschikte over een geldig Soedanees reispaspoort, en waaruit eveneens blijkt dat u voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan op 26/03/2015 – zoals u zelf verklaarde – geen problemen kende, en op geen enkel moment overwoog om niet meer naar Soedan terug te keren, worden in het onderstaande enkel de door u beweerde vervolgingsfeiten onderzocht en beoordeeld, die zich

afgespeeld zouden hebben na uw terugkeer naar Soedan (vanuit Italië via de Arabische Emiraten) op 26/03/2015.

U verklaarde dat u te Soedan, naast uw werk bij de bank, soms een vriend van u – een zekere Amar, die als computertechnicus werkte bij het ministerie van Buitenlandse Zaken – zou helpen bij het oplossen van problemen met het computersysteem in uw vrije uren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). U verklaarde dat Amar verdween in de loop van augustus 2014, en hij ook niet aanwezig was op uw religieus huwelijksfeest op 22/02/2014. In oktober 2014 werd een zekere Osman (A.T.A.R.) gearresteerd, uiteindelijk werd deze tot de doodstraf veroordeeld, verklaarde u. Wanneer u, na uw huwelijksreis te Rome en uw bezoek bij uw broer die in de Emiraten woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), op 6 april 2015 terug aan de slag ging bij de bank waar u werkte, werd u – wanneer u samen met de bankdirecteur op de parking bij de bank stond – gearresteerd door leden van de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 20-21). U werd na uw arrestatie ondervraagd over uw banden met Amar en Osman, zo verklaarde u, ervan beschuldigd met hen samen te werken, en nadien tussen 22u en 23u, in een cel gestoken, waar u pas drie weken later uitkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Na deze drie weken in detentie, werd u op borg vrijgelaten, verklaarde u. U legde uit dat Osman (A.T.A.R.) een voormalig werknemer van het ministerie van buitenlandse zaken is, en hij ervan werd verdacht informatie van het ministerie ontvreemd te hebben, en doorgespeeld te hebben aan een Amerikaans spion (zie gehoorverslag CGVS, p. 22 en 23). Gevraagd waarvan u, wanneer u de eerste keer omtrent deze zaak werd ondervraagd, concreet beschuldigd werd, antwoordde u dat u ervan verdacht werd te hebben deelgenomen aan deze operatie, en voegde u eraan toe dat u Osman helemaal niet kende, en u enkel Amar kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd welke rol u dan in dit alles toegedicht werd door de veiligheids- en inlichtingendiensten, verklaarde u dat u ervan beschuldigd werd deelgenomen te hebben, ze u ondervroegen omtrent uw relatie met internationale organisaties (u verklaarde immers dat meerdere VN-organisaties cliënt waren bij de bank waar u werkte – zie gehoorverslag CGVS, p. 21), alsook omtrent uw reizen naar het buitenland. Gevraagd waarvan ze u dan concreet beschuldigden, na deze vragen, verklaarde u dat ze u van hetzelfde beschuldigden als Amar en Osman. Gevraagd wat die beschuldiging dan inhield, verklaarde u dat ze u ervan beschuldigden te behoren tot de 'gewapende groepen', ze u van spionage konden beschuldigen en van het blootstellen van officiële informatie en documenten die de natie toebehooren, en op dergelijke misdaden de doodstraf staat. Gevraagd of u later ooit vernomen heeft wat er verder gebeurde met Amar en Osman, verklaarde u dat u vernomen heeft dat ze op heden beiden in vrijheid gesteld zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wanneer ze vrijgelaten werden, antwoordde u het niet zeker te zijn, en te denken dat het in de loop van juni of juli 2016 was. Gevraagd of ze de beschuldigingen jegens hen dan lieten vallen, antwoordde u dat Osman – die, zoals u eerder verklaarde, tot de doodstraf was veroordeeld – door zijn advocaat vrijgepleit werd op procedurefouten. Gevraagd of uw naam genoemd werd in het dossier van Osman, dan wel in dat van Amar, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGS, p. 25). Gevraagd hoe Amar vrij kwam, antwoordde u dat ze hem vrijlieten wanneer u zich reeds te België bevond, u geen contact heeft met hem, en hij er ook niet met anderen wilt over spreken. U weet evenmin aan te geven of er nog enige hangende zaak tegen hem lopende is. U, bij wijze van samenvatting van uw verklaringen, gesteld dat u vrijgelaten werd in oktober, op heden ook Osman en Amar in vrijheid blijken te zijn gesteld, Amar de enige persoon was die u met deze hele zaak in verband bracht, en tevens de hoofdverdachte – Osman – vrijgelaten werd, en u gevraagd waarom u dan meent dat u nog gevaar zou lopen in Soedan omwille van deze zaak, verklaarde u dat uw vrouw bedreigd werd door leden van de veiligheids- en inlichtingendiensten, wanneer u gedurende drie weken door deze vastgehouden werd. Gevraagd wanneer dit dan precies was, verklaarde u dat dit gebeurde wanneer u in de gevangenis zat voordat u vrijgelaten werd, en u denkt dat dit in oktober [2015] was. Het dient echter opgemerkt dat u omtrent deze laatste detentie verklaarde dat u gearresteerd werd op 3 september 2015 en vastgehouden werd tot uw vrijlating op 15 oktober 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) – een detentieperiode die derhalve 6 weken geduurd zou hebben. Uw verklaring dat uw vrouw bedreigd zou zijn door leden van de veiligheids- en inlichtingendiensten, wanneer u gedurende drie weken door deze vastgehouden werd, is hiermee dan ook volledig tegenstrijdig. U lijkt zelf de door u geopperde detentieperiodes te verwarren, gezien u opperde gedurende drie weken te zijn opgesloten, na uw arrestatie op 6 april 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten. U werd vervolgens opnieuw gevraagd waarom u meent dat u nog gevaar zou lopen omwille van de zaak waarin u beweerdelijk verwickeld geraakte - gegeven het feit dat de hoofdverdachte vrijgelaten werd, alsook de enige persoon die u met de zaak in verband kon brengen, verwees u naar uw banden met de [VN]-organisaties, en verklaarde u dat ze [de veiligheids- en inlichtingendiensten] eigenlijk wilden dat u met hen samenwerkte, bij het verzamelen van informatie over deze organisaties (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U verklaarde voorts dat ze u ook beschuldigden van banden met het revolutionair front, omdat u in het jaar 2004 eens aanwezig zou zijn

geweest in het huis van een zoon van een lid van de beweging JEM (zie gehoorverslag CGVS, p. 28-29). Gevraagd of ze u ooit zeiden waar ze u precies van beschuldigen, en wat u precies gedaan zouden hebben, verklaarde u dat het geen formele beschuldigingen waren, het wilde beschuldigingen en bedreigingen waren, en u verklaarde verder dat u eigenlijk meent dat ze dit alles deden om druk op u te leggen, opdat u met hen zou samenwerken in andere zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd welke andere zaken, antwoordde u informatie omtrent de organisaties, rekeningen, details van [geld]bewegingen. Gevraagd of ze dan niet gewoon naar de bank konden gaan, en er de uittreksels van bankrekeningen etc. opeisen, antwoordde u dat als dat zou uitkomen, de organisaties hun bankrekeningen zouden sluiten, en u verklaarde verder dat de bank dergelijke informatie niet zou willen vrijgeven daar de bank anders grote winsten zou mislopen. U gevraagd of – gezien uit uw verklaring plots bleek dat het hele verhaal met betrekking tot de arrestatie van Osman (A.T.A.R.) die van spionage werd verdacht, de arrestatie van uw kennis Amar, en uw verklaringen dat u ervan werd beschuldigd met hen samengewerkt te hebben, plots enkel een voorwendsel bleek voor de veiligheids- en inlichtingendiensten, om u ertoe te bewegen met hen samen te werken om informatie te verzamelen over VN-organisaties die cliënt waren van de bank waar u werkte – de directeur van de bank waar u werkte ooit enige problemen kende met personen van de veiligheidsdienst, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). U herinnerd aan uw eerdere verklaringen, namelijk dat enkel u en uw directeur in staat waren te werken met het computersysteem van de bank, en gevraagd waarom deze dan nooit lastig gevallen werd voor de informatie die de veiligheidsdiensten wilden, antwoordde u enkel dat hij familie is van de directeur van de raad van bestuur (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Gevraagd of dat dan de reden is waarom hij niet lastig gevallen wordt, antwoordde u het niet te weten. Nochtans verklaarde u eerder tijdens het gehoor dat deze directeur samen met u op de parking stond, wanneer u op 6 april 2015 gearresteerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Indien u, zoals u zelf aangaf, in werkelijkheid omwille van uw toegang tot informatie met betrekking tot de bankrekeningen van internationale organisaties, gearresteerd, ondervraagd, en opgesloten zou zijn door de veiligheidsdiensten, kan niet ingezien worden waarom uw bankdirecteur, die toegang heeft tot dezelfde informatie, op geen enkel moment lastig zou zijn gevallen. U erop gewezen dat u op heden niet langer werkt bij deze bank, u derhalve niet langer toegang heeft tot informatie omtrent deze bankrekeningen, en u dan toch ook niet meer interessant bent voor de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten, verklaarde u dat u erg veel geld verdiende bij die bank, en u, in het geval u naar Soedan zou terugkeren, u ook uw werk bij de bank zou hervatten, en uw problemen opnieuw zouden beginnen wanneer u opnieuw aan de slag bent bij de bank (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd of u niet net zou willen vermijden om opnieuw voor deze bank te gaan werken, gezien u reeds blijkt te weten dat u in dat geval opnieuw problemen zou krijgen met de veiligheidsdiensten, verklaarde u dat u nergens anders meer zou kunnen verdienen, verwees u naar een aanbod dat u in het verleden eens kreeg wanneer u overwoog naar een andere bank over te stappen, en verklaarde u dat de veiligheidsdiensten er ook zelf voor zouden kunnen zorgen dat u er opnieuw aan de slag zou gaan. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen fundamenteel afbreuk doen aan de door u voorgehouden ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging. Immers, dat u opzettelijk en moedwillig opnieuw aan de slag zou gaan bij de bank waar u werkte, ten volle beseffend dat dit zou betekenen dat u opnieuw problemen zou krijgen met de Soedanese veiligheids- en inlichtingendiensten – dit alles enkel en alleen omdat u veel geld verdiende bij deze bank, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees voor vervolging."

Met de algemene bewering dat het een vast stramien zou zijn dat de Soedanese autoriteiten personen eerst vrijlaten om deze nadien opnieuw op te pakken, doen verzoekers aan de voormelde motieven op generlei wijze afbreuk. Voor het overige beperken verzoekers zich andermaal tot een loutere herhaling en bevestiging van en volharding in een aantal van hun eerder afgelegde verklaringen en de aangevoerde feiten. Hiermee doen zij totaal geen afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete vaststellingen omtrent deze verklaringen en feiten.

Verzoekers laten de bestreden beslissingen tevens ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Voorts dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw vrijlating op 15 oktober 2015 onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden bevatten. U verklaarde op 15 oktober 2015 vrijgelaten te zijn in het kader van een nationaal congres tussen de heersende partij en de oppositiegroepen, waarbij het regime opgeroepen werd politieke gevangenen vrij te laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 22). U verklaarde dat het regime compromissen moest sluiten, en ze op deze oproep ingingen om een teken van goede wil te tonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Gevraagd waarom u dan vrijgelaten werd, gezien u toch geen politiek gevangene was, antwoordde u vaagweg dat de zaak politiek werd, gezien u lid bent van een partij.

U gevraagd of uw partij überhaupt op de hoogte was van uw detentie, antwoordde u enkel dat uw activiteiten voor de partij 'laag' waren sinds 2013. Gesteld dat uw partij derhalve niet op de hoogte is,

antwoordde u enkel dat ze het hadden moeten zijn. U gevraagd waarom u vrijgelaten werd, indien u écht gevisieerd werd, gezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u niet politiek actief was en uw partij niet eens op de hoogte was van uw detentie, verwees u ontwijkend en herhalend naar de gesprekken tussen het regime en de oppositie, die ertoe leidden dat politieke gevangenen vrijgelaten werden. U gesteld dat ze u dan toch alle kansen gaven om te vluchten middels uw vrijlating, antwoordde u enkel dat u voorheen ook al eens gewoon vrijgelaten werd, hetgeen de bevreemde vaststelling waarmee u geconfronteerd werd, net groter maakt. Het dient vastgesteld dat u niet weet uit te leggen waarom u in oktober 2015 als een politiek gevangene werd beschouwd en daarom in het kader van de onderhandelingen tussen regime en oppositie vrijgelaten zou zijn in oktober 2015 – gezien uit uw eigen verklaringen naar voren komt dat u niet politiek actief was, en de partij waarvan u lid was niet eens op de hoogte was van uw detentie. Verder dient vastgesteld dat u omtrent deze vrijlating ook tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u, gevraagd of er enige voorwaarden werden gesteld bij uw vrijlating op 15 oktober 2015, dat er geen voorwaarden werden gesteld bij uw vrijlating (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Eerder tijdens het gehoor op het CGVS – wanneer u gevraagd werd of het niet minder risicovol geweest zou zijn om Soedan per wagen te verlaten (in plaats van via de internationale luchthaven), verklaarde u evenwel dat toen u Soedan verliet, en u eigenlijk vrijgelaten was ‘onder voorwaarde van borg, plaats van residentie’ en dit betekende dat de zaak nog niet ten einde was, en u opnieuw kon worden opgeroepen, deze voorwaarde mogelijks problemen had opgeleverd wanneer u een landsgrens zou willen oversteken (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Uit deze verklaringen komt naar voren dat u wel degelijk onder voorwaarden zou zijn vrijgelaten, dit in tegenstelling tot wat u later tijdens het gehoor verklaarde. Deze vaststellingen doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers deze niet aanvechten, onverminderd overeind.

Waar verzoekers in het onderhavige verzoekschrift daarnaast de aandacht vestigen op het voorgehouden SCP-lidmaatschap van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt:

“Wat betreft uw beweerd lidmaatschap van de partij ‘Sudanese Congress Party’ (SCoP), dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat u lid bent van de SCoP, maar uw activiteiten voor deze partij laag waren sinds 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 31). Gevraagd waaruit uw activiteiten voor deze partij dan voorheen bestonden, verklaarde u dat u soms logistieke steun voorzag, middels het vervoeren van mensen en materiaal voor deze partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u sinds uw vertrek uit Soedan enig contact had met leden van deze politieke partij, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of er afdelingen zijn van deze partij te België, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). U verklaarde voorts dat u met zekerheid weet dat de veiligheidsdiensten sinds 2013 weet hebben van uw lidmaatschap van deze partij, daar deze eens bij een identiteitscontrole gezien werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Zoals hierboven reeds aangegeven, was u, voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan vanuit Rome op 26/03/2015, vrij om Soedan in en uit te reizen, en beschikte u hierbij steeds over een geldig Soedanees reispaspoort, en kende u, voorafgaand aan uw terugkeer naar Soedan op 26/03/2015 – zoals u zelf verklaarde – geen problemen. Uit het bovenstaande kan dan ook afgeleid worden dat u sinds 2013 niet meer actief was voor deze partij, u eerder deze partij enkel logistiek steunde, en u eerder nooit vervolgd werd omwille van uw beweerd lidmaatschap van deze politieke partij. Voorts dient opgemerkt dat u, omtrent uw beweerd lidkaart van deze partij, manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde. Immers, tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde u – gevraagd of u uw lidmaatschap van deze partij kunt aantonen – dat u toen niet over uw lidkaart beschikte, en u zal pogen om uw lidkaart te laten overkomen van Soedan naar België, in de hoop dat u het dan op het volgend interview (bij het CGVS) zou kunnen voorleggen (zie ‘Vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd waar uw partijlidkaart, verklaarde u dat deze verbrand werd door de veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ nog verklaarde dat deze in Soedan is, en u zou pogen om ze te laten opsturen, verklaarde u dat u het toen enkel had over ‘een bewijs van lidmaatschap’, en niet over uw lidkaart (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). U voegde eraan toe dat, wanneer u gearresteerd werd, uw lidkaart meteen verbrand werd bij aankomst aan het kantoor. Het dient echter vastgesteld dat in het verslag van het gehoor bij de DVZ, te lezen valt dat u er letterlijk het volgende zei: “Ik liet alles achter in Soedan, ik beschik momenteel niet over een lidkaart. Ik zal proberen de lidkaart te laten overkomen naar België. Hopelijk kan ik het document volgende keer voorleggen.” (zie vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier).

Uw verklaring, als zou u het toen over ‘een’ bewijs van lidmaatschap hebben gehad, en niet over uw lidkaart, blijkt geenszins uit de door u afgelegde verklaringen op de DVZ. Dat u voorts tot op heden op

geen enkele wijze uw partij in Soedan contacteerde – ook niet voor het door u beweerde ‘bewijs van lidmaatschap’ – bevestigt enkel het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen hieromtrent. Op basis van bovenstaande vaststellingen kunnen dan ook grote vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerd lidmaatschap van de partij ‘Sudanese Congress Party’.”

Verzoekers voeren ter weerlegging van de voormelde vaststellingen geen dienstige argumenten aan. Waar zij heden plegen dat de SCP geen afdeling in België heeft, doen zij, nog daargelaten dat zij deze bewering niet staven, hiermee geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker bij het CGVS onwetend was over de vraag of de partij in België al dan niet een afdeling heeft. Voor het overige laten verzoekers de voormelde motieven inhoudelijk volledig ongemoeid. Wel leggen zij door middel van een aanvullende nota een document neer waaruit zou moeten blijken dat verzoeker weldegelijk SCP-lid is. Aan dit document kan echter niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Het betreft immers een eenvoudigweg afgedrukt document waarvan de herkomst en de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Nergens bevat dit stuk enige stempel of handtekening. Het kan aldus door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer zijn opgesteld. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat dit document als e-mailadres “*elnajeela@hotmail.com*” vermeldt ondanks dat het zou uitgaan van een zekere Hamza Faroug, in diens hoedanigheid van secretaris-generaal van het “*Abroad Office*” van de SCP.

Tot slot laten verzoekers de bestreden beslissingen volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Tot slot dient opgemerkt dat zowel aan u, als aan uw echtgenote, gevraagd werd of jullie enige vrees koesteren dat uw in België geboren dochter, mogelijks besneden zou kunnen worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15). U verklaarde tegen het besnijden van vrouwen te zijn, u niet wilt dat uw dochter besneden wordt daar u dit primitief vindt, het uw beslissing zou zijn om uw dochter niet te laten besnijden, dat er in Soedan campagnes zijn om de mensen bewust te maken van de gevolgen van vrouwenbesnijdenis, uw familie u er niet toe zou dwingen om uw dochter te laten besnijden, en uw ouders opgeleid zijn en een open geest hebben. Uw echtgenote, wanneer haar deze zelfde vragen gesteld werden, verklaarde eveneens dat zij tegen vrouwenbesnijdenis is, dat ze zelf ook niet besneden is daar haar moeder besloot dat ze dat niet wilt voor haar dochters, en dat ze dan ook geen vrees koestert dat jullie dochter besneden zou worden in het geval jullie naar Soedan zouden terugkeren (zie gehoorverslag CGVS (A.G.A.), p. 11). Het dient derhalve vastgesteld dat noch u, noch uw echtgenote de vrees koesteren dat uw dochter, geboren in België, besneden zou worden in het geval van terugkeer naar Soedan.

(...)

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde ‘registration Details’ van uw deelname aan een conferentie te Rome in 2014, e-mailverkeer betreffende uw werk als bankier, geboorteakte van uw dochter Jinan, uw Soedanees rijbewijs, uw huwelijksakte, de badge van uw werk, documenten betreffende het bedrijf ‘masaaf technology’, het diploma secundair onderwijs van uw echtgenote, een certificaat van uw deelname aan een cursus Engels, de geboorteakte van uw echtgenote, het universitair bachelorsdiploma van uw echtgenote, uw universitair bachelor- en masterdiploma, uw geboorteakte, uw CV en de oude paspoorten van zowel u als uw echtgenote, dient vastgesteld dat deze documenten an sich niet in twijfel getrokken worden, maar de hierboven gemaakte vaststellingen op geen enkele wijze weten te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde rapport van de organisatie Amnesty International, in de Arabische taal, dient vastgesteld dat u hieromtrent verklaarde dat Soedanezen vanuit Italië naar Soedan gedeporteerd werden en zij gemarteld werden bij aankomst in Soedan, en er in het door u neergelegde rapport te lezen valt dat een Soedanees persoon vanuit Italië werd gedeporteerd en hij bij aankomst te Soedan gefolterd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 16). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat u het heeft over kritiek die door de organisatie Amnesty International geformuleerd werd jegens de Europese Unie, daar deze organisatie vastgesteld zou hebben dat 40 Soedanezen naar Soedan gedeporteerd zouden zijn zonder de mogelijkheid om asiel aan te vragen, en dat een van deze gedeporteerden – een vluchteling afkomstig uit de regio Darfoer in Soedan – bij aankomst te Soedan geslagen zou zijn door overheidsbeambten. Deze bevindingen werden door Amnesty International gepubliceerd in het rapport ‘Hotspot Italy – How EU’s Flagship approach leads to violations of refugee and migrant rights’, gepubliceerd op 3/11/2016. Het dient evenwel opgemerkt dat nergens uit dit rapport blijkt dat elke Soedanees die naar Soedan terugkeert, gemarteld of geslagen zou worden, en dit rapport veeleer een aanklacht is tegen het Europees asielbeleid zoals het uitgewerkt is in de hotspots te Italië. Dit rapport en uw verklaringen erover, weten het geheel aan bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekers deze niet weerleggen, blijven zij onverminderd overeind.

De stukken die verzoekers benevens de reeds hoger besproken kopieën van hun paspoorten en het document inzake verzoekers SCP-lidmaatschap bijbrengen in de loop van onderhavige beroepsprocedure zijn evenmin van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen. Het betreft immers louter algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoon en de concrete situatie van verzoekers. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Zij dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. De in het kader van het betoog omtrent de subsidiaire beschermingsstatus geuite bewering als zouden de bestreden beslissingen niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat op basis van het geheel van de motieven in deze beslissingen werd besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake hun asielmotieven en in acht genomen dat zij voor het overige geen elementen aanvoeren die kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in deze zin, tonen zij niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Noch uit het door verzoekers aangehaalde arrest van de Raad, noch uit de informatie die zij aanreiken, kan voorts worden afgeleid dat de situatie in Omdurman in de provincie Khartoem, de regio van herkomst van verzoekers, van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP